

Carlo Acutis – teenager

(3. května 1991 – 12. října 2006) Nový blahorečený v Assisi 10. 10. 2020

Naším cílem je být Nekonečným, ne konečným. Nekonečno je naší vlastí.

Všichni se narodíme jako originály, mnozí umírají jako kopie.

Zemřel na akutní leukémii 12. října

2006 v Monze v pouhých 15 letech. 5. července 2018 byl prohlášen za Ctihodného Božího služebníka a 10. října 2020 za blahoslaveného.

Carlo Acutis se narodil 3. května 1991 v Londýně. Krátce po jeho narození se rodina stěhuje do italského Milána. Carlo studuje na jezuitském lyceu. Zajímá ho programování, vytváří webové stránky a stříhá videa. Pro **informatiku** je velmi zapálený, jeho přátelé a někteří informatici z oboru ho považují za **génia**.

V Carlově životě se naplno projevuje Boží milost. K I. sv. přijímání jde už v sedmi letech a od tohoto dne si nikdy nenechává ujít každodenní setkání s Ježíšem ve mši svaté. Každý den se také modlí růženec. Snaží se vždy malou chvíli adorovat Ježíše v Eucharistii, protože je přesvědčen, že trávit čas s Ježíšem v Eucharistii vede ke svatosti. Připravuje výstavu o eucharistických zázracích, která má velký úspěch v Itálii i v zahraničí. Podle Carla by mělo být Boží slovo naším kompasem, ke kterému je třeba stále se vracet. Na cestu do nebe však potřebujeme i další **speciální prostředky – svátosti a modlitbu**. Pro Carla představuje Eucharistie středobod života, je jeho „**dálnicí do nebe**“.

Staral se o chudé lidi bez domova. Zemřel na akutní leukémii 12. října 2006 v Monze v pouhých 15 letech. 5. července 2018 byl prohlášen za Ctihodného Božího služebníka a 10. října 2020 za blahoslaveného.

Carlo si často kladl otázku, čím to, že jsou takové fronty na rockové koncerty a do kina, ale žádné fronty na Ježíše v Eucharistii? Kdyby lidé věděli, o co přichází, byly by kostely přeplněné k prasknutí! Často opakoval, že v Nejsvětější Svátosti je Ježíš přítomen úplně stejně, jako tomu bylo před 2000 lety

za dob apoštolů. Tehdy lidé za Ježíšem museli utíkat, dnes však na nás **Ježíš čeká v jakémkoliv blízkém kostele.**

Carlo ve druhých viděl obraz Krista, každá osoba pro něj byla důležitá, byla znamením Ježíšovy velké lásky. Z vlastního kapesného jednou koupil dva spacáky a dal je bezdomovcům, kteří přespávali poblíž jejich domu. Protestoval, že mu maminka chce koupit dvoje boty, když mu přece stačí jedny. Jindy se mu nelíbilo, že si chce maminka koupit krém za 50 Euro, když existují lidé, co umírají hladu.

Své znalosti informatiky si nenechával pro sebe, ale dělil se o ně s kamarády. I toto je láska – jeho schopnosti měly být především „pro nebe“. O tom svědčí i webové stránky, které založil (miracolieucaristici.org).

Na první místo vždy dával Boha a věděl, že se Bůh nachází především v potřebných, opuštěných, chudých.

Zkus si **každý den** v krátké modlitbě **popovídat s Pánem Ježíšem o těch, kterým se něčeho nedostává**, a pokud je to možné, tak je i něčím obdaruj!